


<p>Miroslav Slašťan vedúci Ústavu medzinárodného a európskeho práva, Fakulta práva, Paneurópska vysoká škola, Bratislava</p> <p>miroslav.slastan@uninova.sk</p>	
--	--


<p>Rámcové rozhodnutia – akt sekundárneho práva EÚ</p> <ul style="list-style-type: none"> I do nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy obsahovala hlava VI Zmluvy o EÚ ustanovenia o policajnej a súdnej spolupráci v trestných veciach ako tzv. tretí pilier Únie I Na základe bývalého článku 34 odsek 2 ZEÚ prijímala Rada sekundárne akty: <ul style="list-style-type: none"> a) spoločné stanoviská určujúce postoj Únie k určitej otázke; b) rámcové rozhodnutia, ktorých účelom je zblížovanie zákonov a iných právnych predpisov členských štátov (...pre členské štáty záväzná pokiaľ ide o výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom voľba foriem a prostriedkov sa ponecháva na vnútroštátne orgány. Rámcové rozhodnutia nemajú priamy účinok.) (Pupino, C-105/03, 16.6.2005, Zb. s. I-5285, body 33, 34 a 43) c) rozhodnutia 	
--	--

<p>Rámcové rozhodnutia – akt sekundárneho práva EÚ</p> <ul style="list-style-type: none"> I čl. 35 ZEÚ mal Súdny dvor právomoc rozhodovať o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa platnosti a výkladu rámcových rozhodnutí a rozhodnutí v treťom pilieri, pokiaľ členský štát urobil vyhlásenie o uznaní právomoci Súdneho dvora. I aj keď členský štát neprijal fakultatívnu jurisdikciu Súdneho dvora, jeho súdne orgány boli povinné aplikovať rámcové rozhodnutia a aj judikatúru Súdneho dvora v treťom pilieri I Komisia nemohla začať konanie o porušenie práva EÚ na základe bývalého čl. 226 ZES (teraz čl. 258 ZFEU) pre opomenutie implementácie rámcového rozhodnutia do vnútroštátneho práva zo strany členských štátov 	
--	--



I **Čl. 82 ZFEÚ**: Justičná spolupráca v trestných veciach v Únii je založená na

- zásade **vzájomného uznávania** rozsudkov a iných justičných rozhodnutí a
- zahŕňa **aproximáciu zákonov** a iných právnych predpisov členských štátov v
 - a) vzájomnej prípustnosti dôkazov medzi členskými štátmi;
 - b) práv jednotlivcov v trestnom konaní;
 - c) práv obetí trestných činov;
 - d) ďalších osobitných aspektov trestného konania, ktoré Rada vopred určí rozhodnutím; pri prijímaní tohto rozhodnutia sa Rada uznáša jednomyselne po udelení súhlasu Európskeho parlamentu.




Rámcové rozhodnutia – po Lisabonskej zmluve

I čl. 35 ZEÚ bolo Lisabonskou zmluvou **zrušené** a oblasť policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach **bola presunutá** do ZFEÚ, t. j. pod všeobecnú právomoc Súdneho dvora

I Aké sú účinky noriem prijatých podľa predchádzajúceho znenia ZEÚ (právomoc Súdneho dvora, možnosť meniť či rušiť tieto akty?)

I riešenie: **čl. 10 Protokolu č. 36** o prechodných ustanoveniach, ktorý je pripojený k Lisabonskej zmluve



Rámcové rozhodnutia – po Lisabonskej zmluve

čl. 10

- právomoci Komisie podľa článku 258 ZFEÚ začať konanie o porušenie únievého práva členskými štátmi sa nebudú uplatňovať;
- a
- právomoci Súdneho dvora podľa hlavy VI Zmluvy o EÚ v znení platnom pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, ostávajú zachované aj v období po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy.

I **Uvedené prechodné ustanovenia strácajú platnosť najneskôr uplynutím piatich rokov od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy (t. j. najneskôr k 30.11.2014)**

I Zmena a doplnenie aktu bývalého tretieho piliera (napr. rámcového rozhodnutia) má za následok uplatnenie vyššie uvedených právomocí Komisie a Súdneho dvora tak, ako sú vymedzené v zmluvách, vo vzťahu k zmenenému a doplnenému aktu, a to pre všetky tie členské štáty, na ktoré sa tento zmenený a doplnený akt vzťahuje.

**právomoc Súdneho dvora v oblasti
justičnej spolupráce v občianskych
veciach – zmena LZ**



Prejudiciálne otázky do 1.12. 2009

- | čl. 68 ZES = lex specialis k článku 234 ZES =>
 - | Súdny dvor nie je príslušný k odpovedi na prejudiciálnu otázku položenú súdom, proti ktorého rozhodnutiu je prípustný opravný prostriedok (**Varbecq, C-555/03**)
- | súd, ktorého rozhodnutie už nemôže byť napadnuté opravným prostriedkom, je vo všeobecnosti najvyšší súd (**Lyckeskog, C-99/00**)

**právomoc Súdneho dvora v oblasti
justičnej spolupráce v občianskych
veciach – zmena LZ**



Prejudiciálne otázky po 1.12. 2009

- | čl. 68 ZES = lex specialis k článku 234 ZES => **ZRUŠENÝ**
- | **čl. 234 ZES – čl. 267 ZFEÚ**
- | Artur Weryński, C-283/09 - *uznesenie o podaní PO zo 17. júla 2009, doručené 23. júla 2009 (t.j. pred LZ, rozhodované po LZ)*
- | *Súdny dvor má od 1. decembra 2009 právomoc rozhodovať o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý predložil súd, ktorého rozhodnutia je možné napadnúť opravným prostriedkom podľa vnútroštátneho práva, aj keď bol návrh predložený pred uvedeným dátumom (bod 31)*

**Viazanosť „právnym názorom“
súdu vyššieho stupňa po
prejudiciálnom rozsudku**



- | Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný dňa 23. augusta 2010 Najvyšším súdom Slovenskej republiky (Slovenská republika) - Jozef Krížan a i./ Slovenská inšpekcia životného prostredia (Vec C-416/10)
- | Ukladá povinnosť, resp. umožňuje komunitárne právo (konkrétne článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie) najvyššiemu súdu členského štátu "ex offio" obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie s prejudiciálnou (predbežnou) otázkou, a to aj v takom štádiu súdneho konania, ak **ústavný súd rozsudok najvyššieho súdu**, ktorý je založený najmä na aplikácii komunitárneho rámca týkajúceho sa ochrany životného prostredia, **zrušil s uložením povinnosti sa riadiť právnymi názormi ústavného súdu** založenými na porušení procesných a hmotných ústavných práv osoby zúčastnenej na súdnom konaní bez prihliadnutia na komunitárny rozmer prejednávanej veci, tzn. keď ústavný súd v tomto konaní ako súd poslednej inštancie nedospel k záveru o nutnosti predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie predbežnú otázku a predbežne vylúčil aplikáciu práva na primerané životné prostredie a jeho ochranu v prejednávanej veci?

Viazanosť „právnym názorom“ súdu vyššieho stupňa po prejudiciálnom rozsudku



- I SD EÚ: **Elchinov, C-173/09 z 5. októbra 2010**
- I OTÁZKA: Má vnútroštátny súd, pri rešpektovaní zásady procesnej autonómie, povinnosť podriaďiť sa záväzným pokynom, ktoré mu dal súd vyššieho stupňa v rámci zrušenia jeho rozhodnutia a vrátenia veci na nové rozhodnutie, keď je tu dôvod domnievať sa, že tieto pokyny sú v rozpore s právom Spoločenstva?
- I ODPOVEĎ: 1. Právo Únie **bráni** tomu, aby právne posúdenie súdu vyššieho stupňa bolo pre vnútroštátny súd, ktorý má rozhodnúť vo veci po tom, čo mu súd vyššieho stupňa, na ktorý bol podaný opravný prostriedok, vrátil vec na ďalšie konanie, v súlade s vnútroštátnym procesným právom **záväzná**, **ak sa tento vnútroštátny súd v súvislosti s výkladom, o ktorý požiadal Súdny dvor domnieva, že uvedené posúdenie nie je v súlade s právom Únie.**

viazanosť rozhodnutím ústavných súdov



- I **C-314/08, Krzysztof Filipiak**
- I Rozhodnutie, ktoré vyhlásil Trybunał Konstytucyjny, ktoré odkladá stratu záväznosti ustanovení kvalifikovaných ako protiústavné, **nebráni súdnemu preskúmaniu týchto ustanovení z hľadiska ich súladu s právom Spoločenstva** a v prípade konfliktu **noriem neoslobodzuje vnútroštátny súd od povinnosti neuplatňovať tieto ustanovenia**, ak sa zistí, že nie sú v súlade s právom Spoločenstva. *Z článku 91 poľskej ústavy totiž pre vnútroštátny súd vyplýva povinnosť neuplatňovať vnútroštátnu normu, ktorá je v rozpore s právom Spoločenstva. [obdobu čl. 7/2 ÚSR]*

- I ...vnútroštátny súd, ktorý je v rámci svojej právomoci poverený uplatniť právne predpisy Spoločenstva, je povinný zabezpečiť plný účinok týchto predpisov, pričom v prípade potreby **z vlastnej iniciatívy neuplatní akékoľvek odporujúce ustanovenie** vnútroštátneho práva, aj keby bolo prijaté neskôr, **bez toho, aby musel požadovať alebo čakať** na ich predchádzajúce zrušenie zákonodarnou cestou alebo akýmkoľvek iným **ústavným postupom** (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. marca 1978, Simmenthal, 106/77, Zb. s. 629, bod 24; Lucchini, C-119/05, Zb. s. I-6199, bod 61, ako aj z 27. októbra 2009, ČEZ, C-115/08, zatiaľ neuvverejnený v Zbierke, bod 138).



I Formálne zmeny prijaté
Lisabonskou zmluvou – štruktúra
a účinnosť sekundárneho práva
EÚ



Klasifikácia sekundárneho práva EÚ



I článok 297 ZFEÚ

1. **Legislatívne akty**, ktoré sú prijaté v súlade s riadnym legislatívnym postupom, podpisuje predseda Európskeho parlamentu a predseda Rady. Legislatívne akty prijaté v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom podpisuje predseda inštitúcie, ktorá ich prijala.

Legislatívne akty sa uverejňujú v Úradnom vestníku Európskej únie.

2. **Nelegislatívne akty** prijaté vo forme nariadení, smerníc a rozhodnutí, ktoré neuvádzajú, komu sú určené, podpisuje predseda inštitúcie, ktorá ich prijala. **Nariadenia a smernice určené všetkým členským štátom a rozhodnutia, ktoré neuvádzajú, komu sú určené, sa uverejňujú v Úradnom vestníku Európskej únie.**

Ostatné smernice a rozhodnutia, ktoré uvádzajú, komu sú určené, sa **oznamujú** tomu, komu sú určené...

Od ktorého okamihu je to platné,
účinné, uplatniteľné ?



I článok 297 ZFEÚ

(1)...legislatívne akty sa uverejňujú v Ú.v. EÚ
...účinnosť nadobúdajú dňom, ktorý je v nich ustanovený alebo ak takýto deň ustanovený nie je, **dvadsiatym dňom** po ich uverejnení.

(2)...nelegislatívne akty...nariadenia, smernice, rozhodnutia (niektoré) rovnako ako (1)

Ostatné smernice a rozhodnutia...sa **oznamujú** tým, ktorým sú určené a účinnosť nadobúdajú **týmto oznámením**.

Od ktorého okamihu je to platné, účinné, uplatniteľné ?



- I Sekundárne akty EÚ nadobúdajú účinnosť v deň, ktorý je v nich stanovený alebo ak takýto deň nie je stanovený, v dvadsiaty deň po ich uverejnení alebo dňom ich oznámenia (čl. 297 ZFEÚ).
- I Účinnosť môžu nadobudnúť **najskôr** dňom ich uverejnenia alebo oznámenia (C-228/99, Silos, 8.11.2001, Zb. s. I-8401, bod 15).
- I Pokiaľ neexistuje osobitné ustanovenie o účinnosti aktu, tento dátum musí byť určený podľa všeobecného pravidla zakotveného v článku 297 ZFEÚ (Homawoo, C-412/10, 17.11.2011, bod 30).

účinnosť vs uplatniteľnosť ?



- I Európsky exekučný titul (N 805/2004)
- Izákonodarca sa môže rozhodnúť odlišiť dátum nadobudnutia **účinnosti** od dátumu **uplatniteľnosti** aktu, ktorý prijíma, a to tak, že druhý dátum vo vzťahu k prvému odloží. Taký postup môže po jeho nadobudnutí účinnosti umožniť, aby členské štáty alebo orgány Únie na základe tohto aktu najskôr splnili povinnosti, ktoré sú im uložené a ktoré sa javia nevyhnuté na jeho **neskoršie uplatňovanie v plnom rozsahu voči všetkým právnym subjektom**, na ktoré sa vzťahuje (C-412/10, Homawoo, 17.11.2011, bod 24).

Medzinárodné dohody - platnosť



- I Medzinárodné dohody Únie môžu nadobudnúť platnosť až po ich uzatvorení a následnej ratifikácii všetkými zmluvnými stranami
- I Konkrétny alebo vopred určitelný dátum nadobudnutia platnosti stanovuje **samotná dohoda**
- I V Úradnom vestníku EÚ sa uverejní rozhodnutie Rady o uzatvorení príslušnej dohody v mene Únie a tiež **informácia o nadobudnutí platnosti tejto dohody pre Úniu** a dotknuté tretie štáty
- I V každom prípade aj tu platí všeobecné pravidlo, že na ustanovenia medzinárodnej dohody sa možno voči jednotlivcovi odvolávať len odo dňa jej uverejnenia v Ú.v. EÚ (napr. Racke, 98/78, 25.1.1979, Zb. s. 69, bod 15).
- I *Pozri napr. informáciu o dátume nadobudnutia platnosti Dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach podpísaného v Lugane 30. októbra 2007, Ú. v. L 138, 26.05.2011, s. 1.*

Od ktorého okamihu je to platné, účinné, uplatniteľné ?



I Ktorý deň je dňom uverejnenia aktu v Úradnom vestníku EÚ ?

- dátum uvedený v záhlaví vydania na Ú.v. EÚ
- dátum kedy je vydanie Ú.v. EÚ fakticky k dispozícii v predajni ÚVP EÚ
- dátum kedy je vydanie Ú.v. EÚ v príslušnej jazykovej verzii a k dispozícii na území daného štátu?

rozsudok SD ES z 25. 1. 1979, Racke II, 98/78

Účinné aj retroaktívne?



- I na základe **zásady právnej istoty** je vo všeobecnosti nezlučiteľné, aby sa dosah úniového aktu prejavil pred dátumom zverejnenia nariadenia...
 - vo výnimočných prípadoch **je to možné**, pokiaľ:
 1. si to cieľ, ktorý sa má dosiahnuť, vyžaduje a
 2. keď sa rešpektuje oprávnená dôvera zúčastnených
- I rozsudky z 25. 1. 1979, Racke 98/78, z 25. 1. 1979, Decker 99/78 a z 30. 9. 1982, Amylum 108/81

Časová pôsobnosť judikatúry Súdneho dvora



- I závisí od konania, v ktorom bolo rozhodnutie vynesené
- I prejudiciálne rozhodnutia, môžu vyvolávať spätné časové účinky - Súdny dvor totiž svojím výkladom úniového ustanovenia objasňuje zmysel a pôsobnosť tohto ustanovenia už od okamihu, kedy toto ustanovenie nadobudlo účinnosť.
- I takto interpretované ustanovenie musia vnútroštátne súdy aplikovať aj na právne vzťahy, ktoré vznikli alebo boli založené pred vynesením prejudiciálneho rozsudku.
- I prejudiciálny rozsudok teda nemá konštitutívny, ale len deklaratórny charakter (Kempter, C-2/06, 12.2.2008, Zb. s. I-411, bod 35)

Časová pôsobnosť judikatúry Súdneho dvora



I obmedzenie časových účinkov rozsudku Súdneho dvora C-161/06, Skoma Lux

- I ...v rámci prejudiciálneho konania týkajúceho sa výkladu práva ES môže Súdny dvor uplatnením všeobecnej zásady právnej istoty, výnimočne dospieť k tomu, že **obmedzí možnosť všetkých dotknutých osôb dovoľávať sa ustanovenia, ktoré vylúčili, so zreteľom na spochybnenie právnych vzťahov vzniknutých v dobrej viere (rozsudky z 8. apríla 1976 „Deffrenne II“, C-43/75, Zb. s. 455, body 72 až 75, a zo 6. marca 2007, Meilicke a i., C-292/04, Zb. s. I-1635, bod 35).**
- I 71) Rovnaké požiadavky právnej istoty vyžadujú, aby **to isté platilo aj pre vnútroštátne rozhodnutia vydané podľa ustanovení práva Spoločenstva**, ktoré sa nestali použiteľné na území niektorých členských štátov, lebo neboli riadne uverejnené v Úradnom vestníku EÚ v úradnom jazyku predmetných štátov, s výnimkou tých rozhodnutí, voči ktorým **bol ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku podaný opravný prostriedok** v správnom alebo súdnom konaní.
- I 72) Dotknuté členské štáty tak **nemajú** podľa práva Spoločenstva **povinnosť spochybniť** správne alebo súdne rozhodnutia vydané na základe takých pravidiel, pokiaľ **sú už konečné** podľa uplatniteľných vnútroštátnych predpisov.
- I 73) To by podľa práva Spoločenstva **neplatilo iba vo výnimočných prípadoch**, keď boli na základe pravidiel uvedených v bode 71) tohto rozsudku prijaté správne opatrenia alebo súdne rozhodnutia, najmä **donucovacieho charakteru**, ktoré by spôsobovali **újmu na základných právach**, čo v týchto medziach prináleží zistiť príslušným vnútroštátnym orgánom.

Jazyk aplikácie práva EÚ



- I V ktorom jazyku mám aplikovať právo EÚ ??
- I Nariadenie č. 1, o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (*mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku: Kapitola 01 Zväzok 01 S. 3*)
- I Zákon č. 270/1995 Z.z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky (§ 7 ods. 1: Vzájomný styk súdov s občanmi, súdne konanie, správne konanie, rozhodnutia a zápisnice súdov a správnych orgánov sa vedú a vydávajú v štátnom jazyku)
- I Zákon č. 416/2004 Z.z. o Úradnom vestníku Európskej únie

V akom jazyku je to autentické a záväzné ?



- I slovenský sudca aplikuje právo EÚ len v slovenskom jazyku ?
- I Nariadenie č. 1 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve
čl. 1 – úradné jazyky EÚ
čl. 5 – Úradný vestník EÚ sa uverejňuje vo všetkých úradných jazykoch
- I **článok 55 Zmluvy o EÚ (ods. 1)**
Táto zmluva, vyhotovená v jedinom origináli v anglickom, bulharskom, českom, dánskom, estónskom, fínskom, francúzskom, gréckom, holandskom, írskom, litovskom, lotyšskom, maďarskom, maltskom, nemeckom, poľskom, portugalskom, rumunskom, slovenskom, slovinskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, **príčom znenia v každom z uvedených jazykov sú rovnako autentické**, sa uloží v archívoch vlády Talianskej republiky, ktorá doručí overenú kópiu každej vláde ostatných signatárskych štátov.

V akom jazyku je to autentické a záväzné ?



- I Zmluva o prístupí SR a ostatných štátov k EÚ (2003): Akt o podmienkach prístupia:

článok 61 Aktu

Vláda Talianskej republiky zašle vládam nových členských štátov **overenú kópiu** Zmluvy o Európskej únii, Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu a zmlúv, ktorými sa menia a dopĺňajú, vrátane zmluvy o prístupí.....

Znenia týchto zmlúv vyhotovené v českom, slovenskom jazyku sú pripojené k tomuto aktu. Tieto texty sú autentické za rovnakých podmienok ako znenia zmlúv uvedených v prvom odseku vyhotovené v súčasných jazykoch.

článok 58 Aktu

Texty aktov orgánov a Európskej centrálnej banky prijatých pred prístupím vyhotovené Radou, Komisiou alebo Európskou centrálnou bankou v českom, estónskom, maďarskom, lotyšskom, litovskom, maltskom, poľskom, slovenskom a slovinskom jazyku **budú odo dňa prístupia autentické za rovnakých podmienok** ako znenia vyhotovené v súčasných jedenástich jazykoch. Budú **uverejnené** v Úradnom vestníku Európskej únie, ak boli takto uverejnené aj znenia v súčasných jazykoch.

....Absencia uverejnenia aktu v slovenskom jazyku....



- I Vec C-161/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Ostrave 24. marca 2006 – Skoma-Lux sro/Celní ředitelství Olomouc

- I prejudiciálne otázky:

1. Je možné **článok 58 Aktu** o podmienkach prístupia Českej republiky, Slovenskej republiky...k EÚ a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, na ktorého základe sa Česká republika stala od 1. mája 2004 členským štátom Európskej únie, vykladať tak, že **členský štát môže voči jednotlivcovi uplatňovať nariadenie**, ktoré nebolo v okamihu svojho uplatnenia **riadne uverejnené** v Úradnom vestníku Európskej únie v úradnom jazyku daného členského štátu ?

Absencia uverejnenia aktu v slovenskom jazyku....



- I **rozsudok SD ES z 11. decembra 2007**, Skoma Lux, C-161/06

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. Článok 58 Aktu o podmienkach prístupia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky k Európskej únii a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, **bráni tomu, aby povinnosti obsiahnuté v právnej úprave Spoločenstva, ktorá nebola uverejnená v Úradnom vestníku Európskej únie v jazyku nového členského štátu, hoci tento jazyk je úradným jazykom Európskej únie, mohli byť ukladané jednotlivcom v tomto štáte, aj keby sa tieto osoby mohli oboznámiť s touto právnou úpravou inými spôsobmi.**

2. Rozhodnutím, že nariadenie Spoločenstva neuvyverejnené v jazyku členského štátu nie je použiteľné voči jednotlivcom v tomto štáte, Súdny dvor **uskutočnil výklad práva Spoločenstva v zmysle článku 234 ES**

Absencia uverejnenia aktu v slovenskom jazyku....



I rozsudok NS SR z 18. 3. 2008, sp.zn. 5 Sžf 59/2007

„...musí Nejvyšší soud v zmysle čl. 10 Zmluvy o Európskom spoločenstve v spojení s čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zobrať do úvahy aj právo Európskej únie vrátane judikatúry Európskeho súdneho dvora v relevantných oblastiach. Preto bolo jeho povinnosťou prihliadnúť na závery obsiahnuté v rozsudku Európskeho súdneho dvora sp.zn. C-161/01 z 11. decembra 2007 vydaný vo veci účastníkov Skoma-Lux, s.r.o. v. Colné riaditeľstvo Olomouc. Skutkový stav riešený v hore citovanej veci je charakterovo obdobný s touto vecou, lebo išlo o uloženie pokuty za colný delikt, ktorého sa mala spoločnosť Skoma-Lux dopustiť tým, že ako dovozca vín do Českej republiky uviedla pri dovoze červeného vína nesprávne údaje týkajúce sa jeho sadzobného zaradenia.“

(Ne)Aplikovať chybný preklad aktu v slovenskom jazyku....



I ...najhorší scenár....denegatio iustitiae

Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (*mim. vyd. v slovenskom jazyku: Kapitola 19 Zväzok 04 s. 42 – 64*):

Článok 5 (2)

Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v druhom členskom štáte...vo veciach výživného na súdoch podľa bydliska alebo obvyklého pobytu výživou povinnej osoby, alebo ak ...

I Korigendum k nariadeniu Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci, Ú. v. EÚ L 242, 5.9.2006, s. 6 – 6 (CS, HU, SK)

Článok 5 „2. vo veciach výživného na súdoch podľa bydliska alebo obvyklého pobytu osoby oprávnenej na výživné, alebo ak

I uznesenie OS PD zo dňa 1. apríla 2006, sp.zn. 7C/126/2005

Jazykový výklad práva EÚ




I obsah pojmov použitých v predpisoch EÚ nemožno zamieňať za obsah pojmov použitých v predpisoch SR, iba tak to právo EÚ výslovne uvedie
I Nariadenie Brusel I (č. 44/2001): Článok 59 ods.1: Na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

I Smernica Rady 92/85/EHS z 19. októbra 1992 o zavedení opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tehotných pracovníčok a pracovníčok krátko po pôrode alebo dojčiacich pracovníčok (desiata samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS)
I smernica 89/391/EHS : čl. 3: na účely tejto smernice majú nasledujúce výrazy tieto významy:


a) pracovník: akákoľvek osoba zamestnaná zamestnávateľom, vrátane praktíkantov a učňov, okrem domáceho služobníctva

I - účelom smernice 92/85/EHS je vykonávať opatrenia na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tehotných pracovníčok, pracovníčok krátko po pôrode a dojčiacich pracovníčok

I - čl. 2 písm.b) tehotnou pracovníčkou sa rozumie tehotná pracovníčka, ktorá svojho zamestnávateľa informovala o svojom stave v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo vnútroštátnou praxou;



- I C-232/09 Dita Danosa z 11. novembra 2010
- I **konateľka kapitálovej spoločnosti, ktorý vykonáva pre túto spoločnosť činnosť a je jej pevnou súčasťou, sa musí považovať za osobu v postavení „pracovníka“ na účely v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS), ak svoju činnosť vykonáva počas určitého obdobia, pod vedením alebo kontrolou iného orgánu tejto spoločnosti a ak za túto činnosť dostáva odmenu.** Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť skutkové okolnosti potrebné na posúdenie, či o takýto prípad ide vo veci, v ktorej rozhoduje.

(Ne)Aplikovať chybný preklad aktu v slovenskom jazyku....


- I rozsudok zo 14.4. 2007, **C-63/06, UAB Profisa v. Maitenes** departamentas prie Lietuvos Respublikos finansu ministerijos
- I v **litovskom preklade** smernice 92/83/EHS z 19. októbra 1992 o harmonizácii štruktúry spotrebných daní z alkoholu a alkoholických nápojov **chyba preklad celého ustanovenia** umožňujúceho jednu výnimku (oslobodenie z daň. povinnosti) – následná zlá transpozícia do zákona

(Ne)Aplikovať chybný preklad aktu v slovenskom jazyku....


- I **potreba jednotného uplatňovania** a následne jednotného výkladu ustanovení práva Spoločenstva **vylučuje**, aby sa v prípade pochybností **posudzoval text ustanovenia v jednom z jeho znení izolovane**, a naopak si vyžaduje, aby sa tento text vykladal a uplatňoval s prihliadnutím na znenia vyhotovené v ostatných úradných jazykoch (rozsudok z 12. novembra 1969, *Stauder*, 29/69, ECR 419)
- I **Zákaz izolácie** (rozsudok *Stauder*)
- I **Zákaz majorizácie** (čl. 58 Aktu, rozsudok *CILFIT*)

(Ne)Aplikovať chybný preklad aktu v slovenskom jazyku....



- I predovšetkým treba vziať do úvahy to, že texty komunitárneho práva sú uverejňované vo viacerých jazykoch a že **rôzne jazykové verzie majú rovnakú platnosť**. Interpretácia ustanovenia komunitárneho práva teda **vyžaduje porovnanie rôznych jazykových verzii**.
(rozsudok zo 6. 10. 1982, CILFIT, C-283/81, ECR 3415)

RIEŠENIE – systematický a teleologický výklad

- I prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými zneniami textu Spoločenstva sa má predmetné ustanovenie vykladať v závislosti od **všeobecnej systematiky a účelu** právneho predpisu, ktorého je súčasťou
(rozsudok z 27. 10 1977, Bouchereau, 30/77, ECR 1999)

(Ne)Aplikovať chybný preklad aktu v slovenskom jazyku....



- I **rozsudok zo 14.4. 2007, C-63/06, UAB Profisa**

17. Predovšetkým treba vziať do úvahy to, že texty komunitárneho práva sú uverejňované vo viacerých jazykoch a že rôzne jazykové verzie majú rovnakú platnosť. Interpretácia ustanovenia komunitárneho práva teda **vyžaduje porovnanie rôznych jazykových verzii**.

18. Ďalej si treba všimnúť, aj v prípade presnej zhody jazykových verzii, že **komunitárne právo používa terminológiu jemu vlastnú**. Treba zdôrazniť, že **právne pojmy nemajú nevyhnutne rovnaký obsah v komunitárnom práve a v rôznych právnych poriadkoch členských štátov**.

19. Nakoniec každé ustanovenie komunitárneho práva musí byť zaradené vo **svojom kontexte a interpretované vo svetle súhrnu ustanovení tohto práva**, jeho cieľov a stavu jeho vývoja k obdobiu, v ktorom sa má toto ustanovenie aplikovať.

V akej forme je to autentické a záväzné ?



- I **Tlačená (papierová) verzia Úradného vestníka EÚ**
- I **rozhodnutie 2009/496/ES, Euratom z 26. júna 2009, o organizácii a činnosti Úradu pre vydávanie publikácií Európskej únie**

- I **Zákon č. 416/2004 Z.z. o Úradnom vestníku Európskej únie - § 3**

(1) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky zabezpečí jedno vyhotovenie úradného vestníka pre

- prezidenta Slovenskej republiky,
- Národnú radu Slovenskej republiky,
- Ústavný súd Slovenskej republiky,
- súdy Slovenskej republiky,
- prokuratúru Slovenskej republiky,
- obvodné úrady.

(2) Obvodný úrad je povinný zabezpečiť, aby bol úradný vestník prístupný každému, kto o to prejaví záujem.

V akej forme je to autentické a záväzné ?



I Záväznosť elektronickej (internetovej) verzie ?

I rozsudok SD ES z 11.12. 2007, C-161/06, Skoma-Lux

48) Je však namieste uviesť, že aj keď právne predpisy Spoločenstva sú vskutku dostupné na internete a jednotlivci sa s nimi čoraz častejšie oboznamujú týmto spôsobom, **také sprístupnenie týchto právnych predpisov nemôže byť rovnocenné s riadnym uverejnením v Úradnom vestníku Európskej únie**, pokiaľ v práve Spoločenstva neexistuje žiadna právna úprava v tomto ohľade.

49) Za takých okolností **nie je Súdny dvor pri súčasnom stave práva Spoločenstva považovať túto formu sprístupnenia právnych predpisov Spoločenstva za dostatočnú na zabezpečenie ich použiteľnosti.**

50) **Jediná verzia nariadenia Spoločenstva, ktorá je pri súčasnom stave práva Spoločenstva záväzná, je verzia uverejnená v Úradnom vestníku Európskej únie**, takže elektronickej verzii, ktorá predchádza tomuto uverejneniu, nemožno použiť voči jednotlivcom, aj keď sa následne ukáže byť zhodná s uverejnenou verzou.

Elektronická verzia Ú.v. EÚ (záväznosť pro futuro)



I Návrh Komisie zo 4.4.2011, KOM (2011) 162 o elektronickej uverejňovaní Úradného vestníka Európskej únie

I ak elektronickej vydanie úradného vestníka nie je dostupné v dôsledku nepredvídaného a výnimočného prerušenia informačného systému v Úrade pre publikácie, prístup k nemu sa obnoví čo najskôr.

I ak prístup nemožno obnoviť v priebehu jedného pracovného dňa, Úradný vestník Európskej únie sa uverejňuje v tlačenej verzii, ktoré má právne účinky. Príslušné elektronickej vydanie Úradného vestníka Európskej únie sa uverejní, hneď ako je informačný systém obnovený.

I ak prístup nemožno obnoviť v priebehu jedného pracovného dňa, Úradný vestník Európskej únie sa uverejňuje v tlačenej verzii, ktoré má právne účinky. Dátum uverejnenia právnych aktov uverejnených v súlade s odsekom 2 je dátum uverejnenia tlačenej verzie. V prípade odlišnosti medzi elektronickej verziou úradného vestníka a tlačenej verziou vydanie má prednosť elektronickej verzie.

Platové nároky prokurátorov – neprípustná prejudiciálna otázka



I C-310/10 zo 7. júla 2011 Ministerul Justiției proti Ștefan Agafitei

I Smernice 2000/43/ES a 2000/78/ES

- diskriminačné kritérium (rasa, etnický pôvod, náboženstvo, viera, zdravotné postihnutie, vek, sexuálna orientácia)

- rozsah diskriminácie: odmeňovanie

I Namietaná diskriminácia na základe príslušnosti k socio-profesijnej skupine alebo pracoviska (sociálnej skupiny) – kritérium pridané vnútroštátnym zákonom

Prejudiciálna otázka




- I Bránia článok 15 [smernice 2000/43] a článok 17 [smernice 2000/78] – pričom obe smernice boli prebraté do vnútroštátneho práva prostredníctvom [nariadenia vlády č. 137/2000] v znení neskorších predpisov –
- vnútroštátnej právnej úprave** alebo nález Curtea Constituțională, ktoré vnútroštátnym súdnym orgánom **zakazujú** priznať diskriminovaným navrhovateľom primeranú náhradu škody za majetkovú a/alebo nemajetkovú ujmu, **keď sa náhrada škody za ujmu spôsobenú diskrimináciou vzťahuje na platové nároky vyplývajúce zo zákona pre socio-profesijnú skupinu odlišnú od tej, ku ktorej patria navrhovatelia** (pozri v tomto zmysle nález Curtea Constituțională č. 1325 zo 4. decembra 2008 a č. 146 z 25. februára 2010)?

- I konanie upravené v článku 267 ZFEÚ nástrojom spolupráce medzi Súdnyh dvorom a vnútroštátnymi súdmi - z toho vyplýva, že príslúcha výlučne vnútroštátnym súdom, ktoré veci prejednávajú a ktoré musia prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, aby s prihliadnutím na osobitosti konkrétneho prípadu posúdili potrebu prejudiciálneho rozhodnutia na vydanie svojho rozhodnutia, ako aj relevantnosť otázok položených Súdnemu dvoru (pozri najmä rozsudky z 18. októbra 1990, Dzodzi, C-297/88 a C-197/89, Zb. s. I-3763, body 33 a 34; zo 17. júla 1997, Leur-Bloem, C-28/95, Zb. s. I-4161, bod 24; ako aj z 8. septembra 2010, Winner Wetten, C-409/06, zatiaľ neuverejnený v Zbierke, bod 36 a citovanú judikatúru).
- I V dôsledku toho, že prejudiciálne otázky položené vnútroštátnym súdom sa týkajú výkladu ustanovení práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (rozsudok SD EU Winner Wetten).



- I Súdny dvor však takisto rozhodol, že v prípade výnimočných okolností mu prináleží preskúmať podmienky, v rámci ktorých sa na neho vnútroštátny súd obrátil, s cieľom **preveriť vlastnú právomoc** (pozri najmä rozsudok z 11. júla 2006, Chacón Navas, C-13/05, Zb. s. I-6467, bod 33 a citovanú judikatúru).
- Odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom možno len vtedy,
- 1) keď je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijaký vzťah so skutočnosťou alebo s predmetom konania vo veci samej,
 - 2) keď má problém hypotetickú povahu alebo
 - 3) keď Súdnemu dvoru nie sú známe skutkové a právne okolnosti potrebné na to, aby na položené otázky odpovedal užitočným spôsobom (pozri najmä rozsudky Chacón Navas, už citovaný, bod 33, ako aj Winner Wetten, už citovaný, bod 37).
 - 4) ak je zjavné, že právo Únie sa nemôže ani priamo, ani nepriamo uplatniť na okolnosti v tomto prípade (pozri najmä rozsudok Leur-Bloem, už citovaný, bod 26).






I (32-33) Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania však vyplýva, že diskriminácia vo veci samej nie je založená **ani na jednom z dôvodov vymenovaných v týchto smerniciach**, ale že sa namiesto toho zakladá na príslušnosti k socio-profesijnej skupine **v zmysle vnútroštátneho práva**, do ktorej patria dotknuté osoby, alebo na ich pracovisku - Z toho vyplýva, že situácia, aká existuje vo veci samej, nespadá do všeobecných rámcov stanovených smernicami 2000/43 a 2000/78 na účely boja proti určitým formám diskriminácie.

I rozsudok zo 17. júla 2008, Coleman, C-303/06, Zb. s. I-5603, body 38 a 46 : taxatívne uvedenie diskriminačných dôvodov


I Ani článok 19 ZFEÚ, ktorý obsahuje iba právnu úpravu právomoci EÚ a na základe ktorého boli prijaté dotknuté smernice, nehovorí o diskriminácii založenej na príslušnosti k socio-profesijnej skupine alebo na pracovisku



I ALE !! Súdny dvor má právomoc rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania týkajúcich sa ustanovení práva Únie v situáciách, v ktorých **sa skutkový stav nachádza mimo rozsahu pôsobnosti tohto práva**, a preto je vo výhradnej právomoci členských štátov, avšak v ktorých sú tieto **ustanovenia práva Únie uplatniteľné z dôvodu odkazu uvedeného na ne vo vnútroštátnom práve** (pozri najmä rozsudok Leur-Bloem, už citovaný, body 25 a 27 a citovanú judikatúru, ako aj rozsudok z 3. decembra 1998, Schoonbroodt, C-247/97, Zb. s. I-8095, body 14 a 15).

I pokiaľ vnútroštátna právna úprava zamýšľala prispôsobiť riešenie situácií, ktoré sú čisto vnútornou záležitosťou, riešeniam upraveným právom Únie, napríklad s cieľom predísť výskytu diskriminácie vlastných štátnych príslušníkov, alebo prípadného skreslenia hospodárskej súťaže alebo zabezpečiť jednotný postup v porovnateľných situáciách, **existuje jasný záujem** na tom, aby sa s cieľom predísť budúcim rozdielom vo výklade **vykladali ustanovenia alebo pojmy prebraté z práva Únie jednotným spôsobom** bez ohľadu na podmienky, za ktorých sa majú uplatniť (pozri najmä rozsudok Leur-Bloem, už citovaný, bod 32 a citovanú judikatúru, ako aj zo 17. júla 1997, Giloy, C-130/95, Zb. s. I-4291, bod 28).

Odchod prokurátorov do dôchodku C-159/10 a C-160/10



I **smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani**

I Článok 6 ods. 1 smernice 2000/78 stanovuje, že rozdielne zaobchádzanie na základe veku **nie je diskrimináciou**, ak je v kontexte vnútroštátnych právnych predpisov **objektívne a primerane odôvodnené legitímnym cieľom**, najmä legitímnymi cieľmi **politiky zamestnanosti, trhu práce a odbornej prípravy**, a ak sú prostriedky na dosiahnutie tohto cieľa primerané a nevyhnutné.

I spojené veci C-159/10 a C-160/10 **Gerhard Fuchs a Peter Köhler** z 21. júla 2011

Zákon ktorý stanovuje povinný odchod úradníkov v stálej službe, v predmetom prípade prokurátorov, do dôchodku vo veku 65 rokov, s tým, že tieto osoby majú možnosť pokračovať v službe, ak si to vyžaduje záujem služby, a to až do maximálneho veku 68 rokov, nie je v rozpore so smernicou Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ak je cieľom tohto zákona zriadenie vyváženej vekovej štruktúry, aby sa podporilo zamestnávanie nových pracovníkov a povyšovanie mladých, optimalizovalo sa riadenie personálu a tým sa aj predchádzalo prípadným sporom týkajúcim sa schopnosti zamestnanca vykonávať činnosť po dosiahnutí určitého veku, a ak umožňuje dosiahnuť tento cieľ vhodnými a nevyhnutnými prostriedkami.

Horizontálny účinok smernice vs. všeobecné právne zásady



- | Zákaz diskriminácie na základe veku
- | smernica 2000/78/ES
- | C-144/04 Mangold (body 75-76)
- | C-341/08 Petersen (12.1. 2010)
- | C-229/08 Wolf (12.1. 2010)
- | C-555/07 Küçükdeveci (19.1. 2010)

prípád FRUCONA



Frucona



- | **Rozsudok OS z 11.6. 2007.... 34Cb/338/2006**
- | **Rozsudok KS z 21.4. 2008, 2Cob/155/2007**
- DÚ proti Frucona o zaplatenie 416.240.071, -
Sk spolu so 7, 55% ročným úrokom z
omeškania od 23.7.2004
- | Uznesenie KS pp 10.10. 2006, potvrdené
vyrovnanie dlžníka F. (aj na základe
rozhodnutia NS SR z 27.4. 2006)
- | Rozhodnutie Komisie o štátnej pomoci č.
C25/2005 zo dňa 12.6.2006
- | Frucona v. Komisia (T-11/07, 12.1. 2007)

Frucona



- I z rozhodnutia Komisie nevyplývajú pre F. žiadne povinnosti
- I posudzovanie či šlo o štátnu pomoc, primeranosť výšky odpísania daňového dlhu
- I Podľa ust. § 65 a) ods. 1 a 4, zákona č. 511/1992 Zb. ... správca dane odpíše daňovú pohľadávku (§ 95 ods. 1) alebo jeho časť na základe právoplatného uznesenia súdu o potvrdení vyrovnania. Ak podľa tohto uznesenia dlžník splnil svoje povinnosti úplne a v čas. Odpísaním daňovej pohľadavky daňový nedoplatok zaniká.
- I vydaním rozhodnutia Komisie o štátnej pomoci nevznikla nová pohľadávka žalobcu proti žalovanému
- I pohľadávka žalobcu zanikla zo zákona na vznik povinnosti žalovaného je potrebné vydať rozhodnutie konštitatívnej povahy
- I § 26 zákona č. 231/1999 Zb. z. o štátnej pomoci ods.1) na základe rozhodnutia Komisie o neoprávnenej pomoci je poskytovateľ povinný vymáhať od príjemcu sumu zodpovedajúcu neoprávnenej pomoci vrátane úroku podľa príslušnej sadzby určenej Komisiou...ods.2) príjemca, ktorému sa podľa rozhodnutia Komisie poskytla neoprávnená pomoc, je povinný zaplatiť do rozpočtu, z ktorého bola poskytnutá, sumu zodpovedajúcu neoprávnené poskytnutej pomoci vrátane úroku podľa príslušnej sadzby určenej Komisiou.

Frucona




- I Odvolací súd súhlasí s právnym názorom prvostupňového súdu, že podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Pokiaľ žalobca resp. jeho zástupca v konaní pred vyrovnacím súdom konal spôsobom, ktorý predpokladá Ústava a zákon o konkurze a vyrovnaní u žalovaného a žalobcu nemohla byť splnená podmienka vedomosti o tom, že dochádza k poskytovaniu štátnej pomoci, pretože žiaden právny predpis takéto konanie zástupcu správcu dane neposudzoval ani neposudzuje ako poskytovanie štátnej pomoci. Preto, že nie je možné oprieť návrh na vydanie konštitutívneho rozhodnutia o tvrdenie, že je to povinnosť, ktorá žalovanému vyplýva zo zákona.

Žaloba podaná dňa 21. novembra 2008 - Komisia Európskych spoločenstiev / Slovenská republika, C-507/08




- I Štátna pomoc bola Frucone poskytnutá vo forme odpustenia daňového dlhu, ktoré bolo schválené súdom v rámci vyrovnacieho konania. Slovenská republika vymáhala nezákonne poskytnutú pomoc v súdnom konaní. Prvostupňový súd žalobu zamietol okrem iného tým že povinnosť Frucony splatiť svoj dlh daňovému úradu zaniká *ex lege*. Odvolací súd potvrdil rozsudok prvostupňového súdu okrem iného tým, že uznesenie o vyrovnaní nie je možné preskúmať, pretože ako *res judicata* musí byť rešpektované všetkými orgánmi, vrátane odvolacieho súdu a takisto že Komisia v rozhodnutí nerespektovala ustanovenia vnútroštátneho práva upravujúce kolíziu konkurzného a exekučného konania.
- I **Rozhodnutia oboch súdov bránia okamžitému a účinnému výkonu rozhodnutia Komisie.**
- I **Nepostačuje**, že Slovenská republika využila všetky prostriedky, ktoré má k dispozícii. Výsledkom použitia týchto prostriedkov musí byť **účinný a okamžitý výkon rozhodnutia**, bez ktorého platí, že Slovenská republika si nespĺnila svoje povinnosti. Nedodržanie povinnosti členského štátu vymáhať je dané, ak kroky, ktoré členský štát podnikol, nemali žiadny dopad na skutočné vrátenie tejto sumy.




I nález Ústavného súdu II. ÚS 501/2010 zo 6.4. 2011

Nositel' základného práva je takto determinovaný oblasťou ochrany, ktorú má dané základné právo zaručovať. Existujú základné práva, ktoré prislúchajú každej ľudskej bytosti, práva, ktoré prislúchajú len štátnym občanom, alebo práva, ktorých nositeľom môže byť len cudzinec. Právnickým osobám prislúchajú len také práva, ktoré sú zlučiteľné s ich povahou právnickej osoby. Štát, ani keď vystupuje v pozícii právnickej osoby, tak v zásade nie je nositeľom základných práv (II. ÚS 80/09, II. ÚS 87/09). Ústavný súd vykladá jeho prípadné postavenie ako sťažovateľa prísne reštriktívne. V prejednávanej veci však vystupuje štát ako nositeľ procesného základného práva, ktorého porušenie namieta a ktorého môže byť v okolnostiach danej veci nositeľom, a preto ústavný súd vec prijal na ďalšie konanie (porovnaj tiež rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 1052/10 a sp. zn. I. ÚS 1744/10).



nález Ústavného súdu II. ÚS 501/2010 zo 6.4. 2011

I O zjavnú neodôvodnenosť alebo arbitrárnosť súdneho rozhodnutia v súvislosti s právnym posúdením ide spravidla vtedy, ak ústavný súd zistí interpretáciu a aplikáciu právnej normy zo strany súdu, ktorá **zásadne popiera účel a význam** aplikovanej právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie, absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06), pričom právnou normou, ktorej aplikácia zo strany súdu môže viesť k zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia, je aj **nesporne aplikateľná norma práva Európskej únie** vrátane noriem, ktoré rozhraničujú právomoc medzi orgánmi Slovenskej republiky (vrátane slovenských súdov) a orgánmi Európskej únie.



**judikatúra
k rozhodcovským rozsudkom**

Ústavnoprávny prieskum rozhodcovského rozsudku



- I preskúvanie rozhodcovských rozsudkov je úloha v zásade zverená primárne do právomoci všeobecných súdov (pozri § 40 až 43 zákona o rozhodcovskom konaní)
- I až následne (subsidiárne) prichádza do úvahy možnosť preskúmať rozhodcovský rozsudok Ústavným súdom...
.....skutkové a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu (pri namietaní porušenia práva na súdnu ochranu) len vtedy, ak by ním vyvodené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody...
- I ÚS ale tiež uviedol: „Ústavný súd zastáva názor, že (túto doktrínu) je potrebné aplikovať aj v prípadoch, ak ústavný súd preskúma rozhodcovský rozsudok rozhodcovského súdu z hľadiska dodržania zásad spravodlivého procesu, a to z dôvodu, že rozhodcovské konanie je alternatívou konania pred všeobecnými súdmi. Aj tieto rozhodcovské súdy sú povinné aplikovať právo tak, aby výsledkom nimi uplatnenej právomoci bolo rozhodnutie, ktoré spĺňa parametre zákonnosti a ústavnosti.“ (III. ÚS 95/2010, 9. marca 2010)

Ústavnoprávny prieskum rozhodcovského rozsudku



- I III. ÚS 162/2011 z 31. mája 2011
...podľa názoru ústavného súdu aj na vydanie rozhodnutia rozhodcovského súdu sú kladené požiadavky, ktoré vyplývajú z práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a tiež z práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Znamená to, že aj takéto rozhodnutie musí mať zákonný podklad (čl. 2 ods. 2 ústavy) a nemôže byť prejavom svojvoľe (čl. 1 ods. 1 ústavy).
- I **Pokiaľ rozhodcovský súd v odôvodnení svojho rozsudku ... však nesprávne aplikoval príslušné ustanovenia právnej normy, o ktoré oprel svoje právne závery, postupoval nielen nelegitímne, ale zároveň tým porušil aj základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu, zahŕňajúce právo na spravodlivý proces, súčasťou ktorého je právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky podstatné právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany**

Ústavnoprávny prieskum rozhodcovského konania



- I rozhodcovské konanie nadobúda verejnoprávny rozmer až momentom meritórného rozhodnutia rozhodcovského súdu – rozsudku, keď právny poriadok SR rozhodcovskému rozsudku pripisuje vlastnosť vykonateľnosti a zároveň je aj exekučným titulom. Do tohto okamihu je toto konanie vo sfére rozhodcovského súdu a má charakter **súkromnoprávneho vzťahu.**
- I podľa § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní len rozsudok ako meritórne rozhodnutie podlieha súdnemu prieskumu
- uznesenie z 21. 9. 2010 III. ÚS 335/2010-16

Ústavnoprávny prieskum rozhodcovského konania



- I Ak teda sťažovateľ napáda nemeritórne rozhodnutie rozhodcovského súdu – uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie poplatku, teda nejde o uznesenie, ktoré možno preskúmať iným rozhodcom (§ 37 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní) alebo súdom.

Rozhodcovské rozsudky a exekučné súdy – následný prieskum



- I sťažnosti proti rozhodnutiam/postupom **exekučných súdov**
oprávnený: II. ÚS 297/2010 z 24. júna 2010 alebo III. ÚS 360/2010
povinný: 9. júna 2011, I. ÚS 178/2011
- I zastavenia exekúcie / nevydania poverenia v spotrebiteľských veciach

Rozhodcovské rozsudky a exekučné súdy – sťažnosť oprávneného



- I Najskôr odmietané pre predčasnosť, kvôli tomu, že oprávnený nepodal dovolanie (II. ÚS 297/2010 z 24. júna 2010, II. ÚS 474/2010 z 10. novembra 2010).
- I Teraz pre zjavnú neodôvodnenosť (IV. ÚS 310/2010 z 9. septembra 2010, II. ÚS 279/2011 z 16. júna 2011; I. ÚS 29/2011 z 27. januára 2011).

Rozhodcovské rozsudky a exekučné súdy – sťažnosť povinného



- I - povinná napáda vedenie exekúcie, najmä vydanie poverenia súdom
- I - ...má sťažovateľ k dispozícii iné mechanizmy ochrany, a keďže ich nevyužil, sťažnosť je predčasná: „K takým právnym prostriedkom patria nielen námietky podľa § 50 Exekučného poriadku, ale aj návrh na odklad exekúcie podľa § 56 Exekučného poriadku a návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku. Účel týchto právnych prostriedkov obrany povinného v exekučnom konaní je rovnaký a spravidla spočíva v tom, že v absolútne alebo relatívne neprípustnej exekúcii sa nesmie pokračovať a musí sa zastaviť a prípadne pred rozhodnutím o zastavení sa musí exekúcia aj odložiť (jej vykonávanie)“ (9. júna 2011, I. ÚS 178/2011).
- I obdobne, ak sťažovatelia napádali postup súdu v rámci exekúcie, resp. to že exekučný súd exekúciu nezastavil (*ex officio*), mali najprv použiť ochranné mechanizmy exekučného práva a v ich veci nemá preto ÚS právomoc (I. ÚS 150/2010 z 22. apríla 2010)

Judikatúra k nariadeniu č. 44/2001 (Brusel I.)



Osobná pôsobnosť



Nariadenie č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach

- ustanovenie o cezhraničnom spore nemá
- nutné je jeho odvodenie z právneho základu
- I Zmluva o založení Európskeho spoločenstva, čl. 65 [dnes čl. 81 ods. 1 ZFEÚ] - „...opatrenia v oblasti súdnej spolupráce v občianskoprávných veciach s cezhraničnými dopadmi...“

Osobná pôsobnosť



- zásadne sa nariadenie vzťahuje na konanie proti žalovaným s bydliskom na území niektorého členského štátu (preambula, odst. 8 a 9)

Výnimky z tohoto pravidla =

- články 9 odst. 2, 15 odst. 2, 18 odst. 2 (obligatórna právomoc)
- články 22 (výlučná právomoc) a 23 (voľba právomoci a čl. 24

Osobná pôsobnosť – čl. 24



Okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto pravidlo sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 22.

- I z 20. mája 2010 Vec C-111/09, Česká podnikateľská pojišťovna, a. s., Vienna Insurance Group proti Michalovi Bilasovi
- I Článok 24 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že súd, ktorý začal konanie bez toho, aby boli ustanovenia obsiahnuté v oddiele 3 kapitoly II tohto nariadenia dodržané, musí v prípade, že sa žalovaný zúčastní na konaní a neuplatní námietku nedostatku právomoci, vyhlásiť, že má právomoc, pretože takáto účasť na konaní predstavuje implicitnú voľbu právomoci.
